

Сряда, 14 декември 2011 г.

Политиката на ЕС за борба с тероризма

P7_TA(2011)0577

Резолюция на Европейския парламент от 14 декември 2011 г. относно политиката на ЕС за борба с тероризма: главни постижения и бъдещи предизвикателства (2010/2311(INI))

(2013/С 168 Е/06)

Европейският парламент,

- като взе предвид Хартата на основните права, членове 2, 3 и 6 от Договора за Европейския съюз и съответните членове от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
- като взе предвид Европейската стратегия за сигурност от 2003 г. ⁽¹⁾ и докладът за прилагането ѝ от 2008 г. ⁽²⁾,
- като взе предвид Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно борбата срещу тероризма ⁽³⁾, изменено с Рамково решение 2008/919/ПВР ⁽⁴⁾, и по-специално член 10 от него за предоставянето на защита и помощ на жертвите,
- като взе предвид Стратегията на ЕС за борба с тероризма от 2005 г. ⁽⁵⁾,
- като взе предвид Стратегията на ЕС за борба срещу радикализацията и набирането на терористи ⁽⁶⁾,
- като взе предвид Стокхолмската програма — Отворена и сигурна Европа в услуга и за защита на гражданите ⁽⁷⁾, както и съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите от 20 април 2010 г., озаглавено „Установяване на пространство на свобода, сигурност и правосъдие за гражданите на Европа: План за действие за изпълнение на Програмата от Стокхолм“ COM(2010) 0171),
- като взе предвид Доклада на Европол за състоянието и тенденциите на тероризма в ЕС за 2011 г. (TE-SAT 2011),
- като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета от 20 юли 2010 г., озаглавено „Политиката на ЕС за борба с тероризма: главни постижения и бъдещи предизвикателства“ (COM(2010)0386),
- като взе предвид становището на Европейския надзорен орган по защита на данните от 24 ноември 2010 г. относно съобщението на Комисията, озаглавено „Политиката на ЕС за борба с тероризма: главни постижения и бъдещи предизвикателства“ ⁽⁸⁾,
- като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет относно съобщението на Комисията, озаглавено „Политиката на ЕС за борба с тероризма: главни постижения и бъдещи предизвикателства“ ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Сигурна Европа в един по-добър свят – Европейска стратегия за сигурност, одобрена от Европейския съвет, проведен в Брюксел на 12 декември 2003 г., и изготвена в рамките на отговорностите на върховния представител на ЕС Javier Solana

⁽²⁾ Доклад за прилагането на Европейската стратегия за сигурност – предоставяне на сигурност в променящ се свят, S 407/08

⁽³⁾ ОВ L 164, 22.6.2002 г., стр. 3.

⁽⁴⁾ ОВ L 330, 9.12.2008 г., стр. 21.

⁽⁵⁾ Документ на Съвета 14469/4/2005.

⁽⁶⁾ Документ на Съвета 14781/1/2005. Стратегията беше преразгледана през ноември 2008 г. Документ на Съвета 15175/2008.

⁽⁷⁾ ОВ С 115, 4.5.2010 г., стр. 1.

⁽⁸⁾ ОВ С 56, 22.2.2011 г., стр. 2.

⁽⁹⁾ SOC/388 -CESE 800/2011.

Сряда, 14 декември 2011 г.

- като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета, озаглавено „Стратегията за вътрешна сигурност на ЕС в действие: пет стъпки към една по-сигурна Европа“ (COM(2010)0673),
- като взе предвид Конвенцията на Съвета на Европа за обезщетяване на жертвите на тежки престъпления от 1983 г. (CETS № 116), Конвенцията на Съвета на Европа за предотвратяване на тероризма от 2005 г. (CETS № 196), Насоките на Съвета на Европа за защита на жертвите на терористични актове от 2005 г., Препоръката (2006)8 на Съвета на Европа за подкрепа на жертвите на престъпления от 2006 г. и предложението на Комисията за Директива за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления от 2011 г. (COM(2011)0275),
- като взе предвид междинния преглед на Седмата рамкова програма за научни изследвания и Зелената книга, озаглавена „От предизвикателствата към възможностите — изграждане на обща стратегическа рамка за финансиране от ЕС на научните изследвания и иновациите“,
- като взе предвид различните си резолюции, свързани с борбата с тероризма,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 2580/2001 на Съвета от 27 декември 2001 г. относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания ⁽¹⁾, и Общата позиция 2001/931/ОВППС на Съвета от 27 декември 2001 г. за прилагането на специални мерки за борба с тероризма ⁽²⁾,
- като взе предвид член 48 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи и становищата на комисията по външни работи и комисията по правни въпроси (A7-0286/2011),
- A. като има предвид, че след бруталните нападения от 11 септември 2001 г. първото десетилетие на 21-ви век беше белязано от „войната срещу тероризма“, особено по отношение на подхода на САЩ; като има предвид, че макар тези нападения или други нападения от такъв мащаб да не са извършвани на европейска територия, част от планирането и подготовката на нападенията бяха извършени в Европа и много европейци ги възприеха като нападение над техните ценности и начин на живот;
- B. като има предвид, че Европейският съюз е по-голяма цел и жертва на тероризъм през 21-ви век и е изправен пред постоянна заплаха;
- B. като има предвид, че жестоките терористични нападения на територията на ЕС след нападенията от 11 септември 2001 г. в Съединените американски щати, включително терористичните нападения в Мадрид през 2004 г. и в Лондон през 2005 г., оказаха съществено въздействие върху усещането за обща сигурност сред гражданите на ЕС;
- G. като има предвид, че Докладът на Европол за състоянието и тенденциите на тероризма в ЕС за 2011 г. (TE-SAT 2011) показва, че заплахата от терористични нападения в ЕС продължава да е сериозна, и че връзките между тероризма и организираната престъпност изглеждат нарастват, и посочва факта, че съществува тенденция на намаляване на терористичните нападения, за които се твърди, че са дело на сепаратистки терористични организации, или които се приписват на такива в сравнение с данните от 2006 г., въпреки че те все още представляват по-голямата част от всички терористични нападения в ЕС;
- D. като има предвид, че Стокхолмската програма установява две заплахи за вътрешната сигурност — международния тероризъм и организираната престъпност, които в много случаи оперират в едни и същи области на дейност, като например трафик на оръжия и наркотици;

⁽¹⁾ ОВ L 344, 28.12.2001 г., стр. 70.

⁽²⁾ ОВ L 344, 28.12.2001 г., стр. 93.

Сряда, 14 декември 2011 г.

- Е. като има предвид, че тероризмът не е ново явление; като има предвид, че в последните десетилетия тероризмът възприе нови форми, като например кибертероризъм, а терористичните мрежи станаха по-сложни като структура, средства и финансиране, като по този начин терористичната заплаха става още по-сложна; като има предвид, че борбата с тероризма винаги е била част от сферата на компетентност на държавите-членки и от правилното правоприлагане; като има предвид, че нападенията от 11 септември 2001 г., от Мадрид и Лондон доведоха до основна промяна във възприемането на явлениято тероризъм и в методите и инструментите, използвани в борбата с тероризма; като има предвид, че в резултат от тези нападения тероризмът се превърна във въпрос, засягащ сигурността на целия Европейски съюз, а не само националната сигурност на държавите-членки, като така се създаде твърде различна правна рамка;
- Ж. като има предвид, че въпреки липсата на еднозначно международно определение за тероризма, в Рамково решение 2002/475/ПВР ЕС даде определение за терористични престъпления;
- З. като има предвид, че международното сътрудничество е от съществено значение за лишаване на тероризма от неговите финансови, логистични и оперативни основи;
- И. като има предвид, че независимо от факта, че опитът с тероризма, както и равнищата на заплаха в държавите-членки на ЕС са различни, е необходим общ подход на равнище ЕС, тъй като терористичните операции често са на общоевропейско равнище и терористите използват различията в европейските закони, възможностите за борба с тероризма и премахването на граничния контрол, когато извършват своите актове;
- Й. като има предвид, че гражданите на ЕС и другите лица също искат безопасността и сигурността им да бъдат гарантирани в границите на ЕС и на други места и че ЕС играе важна роля в това отношение;
- К. като има предвид, че терористичните актове сериозно излагат на опасност зачитането на правата на човека, застрашават демокрацията, имат за цел да дестабилизируют законно съставени правителства, подкопават плуралистичните граждански общества и подлагат на изпитание идеала на всеки един да живее без страх;
- Л. като има предвид, че целта на политиките за борба с тероризма следва да бъде борбата с целите на тероризма и с извършването на терористични актове, които се стремят да разрушат структурата на свободните, отворени и демократични общества; като има предвид, че основната цел на борбата с тероризма трябва да бъде опазване и укрепване на структурата на демократичните общества чрез укрепване на гражданските свободи и демократичния контрол, чрез гарантиране на сигурност и безопасност на европейските граждани, чрез установяване на лицата, отговорни за извършването на терористични актове и тяхното преследване, както и чрез реагиране на последиците от терористично нападение посредством приобщаващи политики, трансгранично съдебно и полицейско сътрудничество и ефективна и координирана стратегия на равнище ЕС; като има предвид, че ефективността на политиките за борба с тероризма трябва да бъде измервана по отношение на тези цели; като има предвид също така, че подходът за борба с тероризма, който има най-големи шансове за успех, е подходът, съсредоточен върху предотвратяването на водещия до насилие екстремизъм и на ескалацията;
- М. като има предвид, че по тази причина стратегията на Европейския съюз за борба с тероризма следва да разглежда не само последиците от тероризма, но и причините за него;
- Н. като има предвид, че борбата с водещия до насилие екстремизъм е съществен елемент от предотвратяването и потискането на тероризма;
- О. като има предвид, че борбата с тероризма означава борба с всички форми на тероризъм, включително кибертероризма, наркотероризма и възможността за взаимно свързване между терористичните групи със и в рамките на множество престъпни операции, както и тактиките, използвани от него, за да може да осъществява дейността си, като например незаконно финансиране, финансово изнудване, пране на пари и прикриване на дейности на терористични групи чрез привидно законни юридически лица или институции;

Сряда, 14 декември 2011 г.

- П. като има предвид, че тероризмът е държавен проблем и поради това е задача на демократичните институции да съставят и запазят основните линии на политиката за борба с тероризма в търсене на най-широкия възможен политически и обществен консенсус; като има предвид, че демократичната борба с тероризма, която задължително трябва да бъде в границите на конституционализма и принципите на правната държава, е въпрос за всички политически партии, представени в демократичните институции, независимо дали са на власт или в опозиция; също така като има предвид, че това прави целесъобразно запазването на определението на политиката за борба с тероризма, съгласно което във всяко демократично общество тя е от компетентността на правителствата, които са резултат от законното противопоставяне между политическите партии и, по този начин, от изборна надпревара;
- Р. като има предвид, че е основателно да се измерват разходите и ползите от политиките за борба с тероризма, тъй като създателите на политики следва да знаят дали техните решения имат желаното въздействие, а гражданите имат право да търсят отговорност от избраните от тях представители;
- С. като има предвид, че десет години след нападенията, които разтърсиха света, е време да се направи преглед на постиженията в борбата с тероризма; като има предвид, че оценката позволява по-ефикасно и ефективно изработване на политика и във всяка модерна демокрация политическите решения трябва да бъдат предмет на чести оценки и прегледи;
- Т. като има предвид, че е направено много малко, за да се прецени степента, в която политиките на ЕС за борба с тероризма са постигнали заявените цели; като има предвид, че Парламентът многократно призовава за подробна оценка на политиките на ЕС за борба с тероризма, тъй като оценката е предварително условие за прозрачност и отчетност на създателите на политики; също така като има предвид, че липсата на точна оценка на политиките на ЕС за борба с тероризма се дължи основно на факта, че голяма част от нея се провежда в сферата на политиките в областта на разузнаването и сигурността, където секретността е традиция;
- У. като има предвид, че терористичните нападения често имат за цел да причинят масови жертви, като поставят на изпитание наличния институционален капацитет;
- Ф. като има предвид, че терористите насочват нападенията си срещу невинни цивилни граждани, за да постигнат своята цел да разрушат демокрацията; като има предвид, че лицата, чиито близки са претърпели нараняване, вреди или са загубили живота си при терористични нападения, имат право на нашата подкрепа и солидарност, както и на възстановяване на вредите, обезщетение и помощ;
- Х. като има предвид, че е жизненоважно въздаването на правосъдие, изправянето на виновните лица пред съд, както и това терористичните престъпления да не останат безнаказани, и като има предвид, че положението на жертвите като свидетели в съдебни производства изисква специално внимание;
- Ц. като има предвид, че отчетността и отговорността са важни фактори за демократичната легитимност на политиките за борба с тероризма, и като има предвид, че грешките, противозаконните действия, както и нарушаването на международното право и правото в областта на правата на човека, трябва да се разследват и преследват по съдебен ред;
- Ч. като има предвид, че мерките за борба с тероризма трябва да зачитат правата, залегнали в Хартата на основните права на Европейския съюз, и че всяка мярка, приета в тази област, има реципрочно отражение върху гражданските свободи;
- Ш. като има предвид, че масовото наблюдение се превърна в ключова характеристика на политиките за борба с тероризма и като има предвид, че с цел предотвратяване на терористични актове се използва широкомащабно събиране на лични данни, технологии за откриване и разпознаване, наблюдение и проследяване, извличане на данни и изготвяне на профили, оценка на риска и анализ на поведението; като има предвид, че тези инструменти пораждаат опасността от изместване на доказателствената тежест към гражданите; като има предвид, че ефективността и степента на успех на тези инструменти за предотвратяване на тероризъм са съмнителни; също така като има предвид, че обменът на информация между агенциите е недостатъчен;

Сряда, 14 декември 2011 г.

- Щ. като има предвид, че публичните органи използват все по-често данни, събрани за търговски или частни цели; като има предвид, че частните дружества в много сектори са задължени да задържат и предоставят лични данни от своите бази данни с клиенти; като има предвид, че разходите, свързани със съхранението и извличането на данни (както инвестициите в инфраструктура, така и оперативните разходи), са значителни;
- АА. като има предвид, че е налице спешна необходимост от еднакво правно определение на концепцията за „изготвяне на профили“, въз основа на съответните стандарти за основните права и за защита на данните, за да се намали несигурността относно това кои дейности са забранени и кои не са;

Общи съображения

1. Приветства съобщението на Комисията и отново заявява, че то трябва да бъде свързано с бъдещата стратегия на ЕС за вътрешна сигурност; при все това изразява съжаление, че неговият обхват е твърде тесен и се ограничава до прилагането на договорените политически мерки, като не включва националните политики за борба с тероризма или националните мерки, които транспонират договорените на европейско или международно равнище политики, както и относно факта, че не е извършено по-задълбочено проучване на евентуалните пропуски в законодателството или възможното застъпване или дублиране на дейности и инструменти в борбата с тероризма, приети на равнище ЕС; подчертава важното значение на съгласуван на равнището на ЕС и на държавите-членки подход за инициативи, приети в областта на вътрешната сигурност, по-специално на тероризма и организираната престъпност;
2. Освен това изразява съжаление относно факта, че съобщението не обхваща в достатъчна степен и не разработва в по-големи подробности мерките, предприети от генералните дирекции, различни от ГД „Правосъдие, свобода и сигурност“ (като например ГД „Енергетика и транспорт“, ГД „Предприятия и промишленост“ или ГД „Вътрешен пазар и услуги“), нито дава ясна идея за това как мерките си взаимодействат и къде съществуват припокривания или пропуски; счита, че всички гореспоменати равнища също трябва да бъдат взети под внимание, тъй като европейските, националните и международните мерки се допълват, като оценката на отделни мерки не предоставя пълна картина на въздействието на политиките за борба с тероризма в Европа;
3. Изразява съжаление, че беше пропусната възможността да се обясни начина, по който определени инструменти на ЕС за противодействие на тероризма, като запазването на данни, обработката на резервационните данни на пътниците (PNR) и споразумението SWIFT се включват в стратегията на ЕС за борба срещу тероризма;
4. Счита, че Хартата на основните права следва винаги да бъде ориентирът за политиките на ЕС в тази област и за държавите-членки при тяхното прилагане, както и в сътрудничеството с трети лица и трети държави;
5. Подчертава, че е необходимо Европейският съюз, неговите държави-членки и страни-партньори да поставят в основата на стратегията си за борба с международния тероризъм принципите на правовата държава и зачитането на основните права; освен това подчертава, че външните действия на Съюза за борба с международния тероризъм следва на първо място да бъдат насочени към предотвратяването му, и подчертава необходимостта от насърчаване на диалога, толерантността и разбирателството между различните култури, цивилизации и религии;
6. Припомня, че политиките за борба с тероризма следва да отговарят на установените стандарти по отношение на необходимостта, ефективността, пропорционалността, гражданските свободи, принципите на правовата държава и демократичния контрол и отчетността, които Съюзът се е ангажирал да поддържа и развива, и че преценяването на това дали тези стандарти са изпълнени, трябва да бъде неделима част от оценката на всички усилия на ЕС в борбата с тероризма; счита, че тези политики трябва да се разработват в съответствие с разпоредбите на първичното право на ЕС и по-специално да отдават приоритетно значение на зачитането на правата, залегнали в Хартата на основните права на Европейския съюз;
7. Отново потвърждава, че ограничителните мерки за отнемане, конфискация или замразяване на активи и средства, свързани с физически или юридически лица и организации, участващи или замесени в терористични актове, могат да бъдат полезни като инструмент за борба с тероризма, но те трябва да са в пълно съответствие с разпоредбите на член 75 от ДФЕС и с Хартата на основните права;

Сряда, 14 декември 2011 г.

8. Счита, че предотвратяването, проследяването и преследването на терористичните дейности са политики от решаващо значение на равнище ЕС и трябва да бъдат част от един систематичен подход, основан не на нормативни предписания при извънредни ситуации, а на съгласувана, основана на нуждите стратегия, те трябва също да бъдат целенасочени и разходоэффективни и да избягват дублиране на мерки и изместване на функции на компетентните институции, агенции и органи;
9. Подчертава факта, че оценката на десетгодишните политики на ЕС за борба с тероризма следва да приключи с ясно определени политически цели;
10. Счита, че тероризмът е постоянно еволюиращо явление, на което следва да се отговори чрез политика за борба с тероризма, която е способна да се справи с този факт;
11. Счита за полезно решението да се задълбочат и развият четирите основни направления на стратегията за борба с тероризма – предотвратяване, защита, преследване и реагиране;
12. Счита, че предотвратяването, разследването и преследването на терористичните дейности следва да бъде основано на засилването на съдебното и полицейското сътрудничество на равнище ЕС, съчетано с пълен парламентарен контрол и пълно и своевременно завършване на пътната карта за набор от еднородни процесуални гаранции на високо равнище;
13. Счита, че обучението и повишаването на информираността сред съдебните и полицейските органи трябва да бъде приоритет, за да се повиши готовността в целия Европейски съюз в борбата срещу тероризма;
14. В този контекст изтъква важността на сътрудничеството на държавите-членки с Европейската служба за борба с измамите (ОЛАФ) и с други агенции на ЕС като Европол, Евроюст и Европейския полицейски колеж (CEPOL);
15. Приканва Комисията да оцени изцяло набора от приети политики и мерки за борба с тероризма и да се съсредоточи върху бъдещите предизвикателства, включително реформата на Европол и Евроюст в контекста на новите възможности, предлагани от Договора от Лисабон, необходимостта от еднородни стандарти за получаване на доказателства и провеждане на разследвания, пълно внедряване на екипи за съвместни разследвания, по-силна рамка на ЕС за съдебно и полицейско обучение и подходящи политики за включване и интеграция;
16. Счита, че мерките за борба с тероризма трябва да бъдат пропорционални на равнището на заплахата и че те трябва да бъдат коригирани в отговор както на повишаване, така и на понижаване на равнището на заплахата; отбелязва, че по отношение както на новите правителствени правомощия, така и по отношение на новите агенции, мерките за борба срещу тероризма трябва да бъдат изготвяни по такъв начин, че да могат да бъдат повишавани или понижавани в зависимост от ситуацията;
17. Припомня, че радикализирането и вербуването на хора съставляват най-значителната и най-продължителна дългосрочна заплахата, както е подчертано в съобщението на Комисията, като това явление съставлява оста, върху която ЕС трябва да фокусира своите стратегии за предотвратяване в областта на борбата с тероризма в самото начало на веригата; подчертава, че инвестициите в политики за борба с расизма и дискриминацията съставляват важен инструмент за справяне с и предотвратяване на радикализирането и вербуването на потенциални терористи;
18. Припомня важния принос на много НПО и на гражданското общество, често съфинансирани от ЕС и неговите държави-членки, за социално-икономическо развитие, установяване на мир, изграждане на нации и демократизация, като всичко това е от съществено значение за борбата с радикализирането и вербуването;

Сряда, 14 декември 2011 г.

19. Призовава за създаването на всеобхватна стратегия във връзка с взаимната свързаност между международната организирана престъпност, трафика на наркотици и тероризма; насърчава извършването на непрестанен анализ на новите тенденции и специфични особености по отношение на диверсификацията, радикализирането и вербуването, както и на ролята на международните неправителствени организации за финансирането на тероризма;
20. В този контекст призовава Комисията и държавите-членки да предотвратят надигането на екстремизма;
21. Обръща внимание на необходимостта да се разширят и развият съществуващите и новите стратегически партньорства, свързани с борбата с тероризма, с държави извън Европа, доколкото тези партньорства зачитат правата на човека; подчертава стратегическото сътрудничество между Съюза и САЩ и отбелязва необходимостта от сътрудничество с други партньори, като отново набляга на значението, което Съюзът отдава на защитата на личните данни на гражданите и техните човешки и граждански права;
22. Подчертава, че борбата с тероризма е неделима част от отношенията на Съюза с трети държави; изисква увеличаване на финансирането на помощните мерки в областта на борбата с тероризма в следващия инструмент за стабилност, за да бъде предотвратена невъзможността на държавите за справяне с проблема; в този контекст изразява съгласие с обозначаването като приоритетни региони на Южна Азия, в частност Пакистан и Афганистан, региона Сахел (Мавритания, Мали, Нигер), Сомалия и Йемен; приветства представянето на стратегията на Европейския съюз за сигурност и развитие в Сахел на 21 март 2011 г. и призовава Съвета да приеме стратегията, след консултации с Европейския парламент; приветства добавянето на клаузи за борба с тероризма в международните споразумения;
23. Призовава Комисията, Върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и Съвета да приложат бързо въведените чрез Договора от Лисабон разпоредби относно клаузата за солидарност;
24. Настоява върху значението на определяне на еднороден набор от стандарти за конкретна защита и подкрепа на жертвите на тероризъм, в т.ч. свидетели, включително в рамката на предложението за директива за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления (COM(2011)0275);

Оценка и очертаване на насоки

25. Подчертава, че правилната оценка на десетгодишните политики за борба с тероризма следва да се съсредоточи върху проучването дали предприетите мерки за предотвратяване и борба срещу тероризма в ЕС са основани върху доказателства (а не върху предположения), насочени към потребностите, последователни и като част от цялостна стратегия на ЕС за борба с тероризма, основана върху задълбочена и пълна оценка, която трябва да бъде извършена в съответствие с член 70 от ДФЕС, като Комисията докладва пред Съвместно парламентарно заседание на Европейския парламент и национални парламентарни комисии, отговарящи за надзора на дейностите по борба с тероризма, в срок от шест месеца след възлагане на изследването, като черпи информация от доклади, които трябва да бъдат изискани от съответните организации и агенции, като например Европол, Евроюст, Агенцията за основните права, Европейския надзорен орган по защита на данните, Съвета на Европа и Организацията на обединените нации;
26. Застъпва се за цялостен и всеобхватен подход към политиката за борба срещу тероризма чрез привеждане на Европейската стратегия за сигурност в съответствие със Стратегията за вътрешна сигурност и засилване на съществуващите механизми за координация между структурите на Съвета по правосъдие и вътрешни работи, агенциите и Европейската служба за външна дейност; подчертава, че доброто разузнаване е от решаващо значение за борбата с тероризма и че ЕС е в изключително добра позиция, за да улесни обмена на разузнавателна информация между държавите-членки, при условие, че е налице подходяща правна основа за такова сътрудничество и че то е залегнало в редовните процедури за вземане на решение, като то обаче трябва да подлежи на същите норми за отчетност като тези, приложими в държавите-членки; следователно

Сряда, 14 декември 2011 г.

изтъква, че агентурното разузнаване, в по-голяма степен от всички налични технически средства, продължава да бъде абсолютно необходимо за справянето с терористичните мрежи и навременното предотвратяване на нападения;

27. Призовава Комисията да изготви пълна и подробна оценка въз основа наличната публична информация и информация, предоставена от държавите-членки в контекста на член 70 от ДФЕС, включваща поне следните елементи:

а) ясен анализ на отговора на терористичната заплаха, основаващ се на определението, съдържащо се в Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно борбата срещу тероризма, както и на рамката за мерките за борба с тероризма с оглед справянето с тази заплаха по отношение на ефективността, пропуските в сигурността, предотвратяването, преследването и засилената сигурност в Европа, включително ефективността на агенциите на ЕС и тяхната пропорционалност;

б) Факти, цифри и тенденции, свързани с терористичната дейност и борбата срещу тероризма;

в) пълен преглед на акумулираното въздействие на мерките за борба с тероризма върху гражданските свободи и основните права, мерките от страна на трети държави с пряко въздействие в ЕС и всички мерки, предприети в тази област, във връзка с външните отношения, както и със съдебната практика на ЕСПЧ, Съда на Европейския съюз и националните съдилища;

28. Призовава Комисията да набележи кои мерки имат цели, различни от борбата с тероризма, или къде са добавени допълнителни цели към първоначалната цел за борба с тероризма (изместване на мисията и изместване на функциите) като например правоприлагане, имиграционни политики, обществено здравеопазване или обществен ред;

29. Призовава Комисията да състави пълна и подробна карта на всички политики за борба с тероризма в Европа, като постави особен акцент върху законодателството на ЕС и начина на транспонирането и прилагането му на равнище ЕС; същевременно призовава държавите-членки да извършат цялостна оценка на своите политики за борба с тероризма, като поставят особен акцент върху взаимодействието с политики, припокривания и пропуски на ЕС, за да си сътрудничат по-добре при оценяването на политиките на ЕС – включително като предоставят таблици за взаимовръзка, които посочват кои разпоредби в законите и подзаконните актове на държавите-членки транспонират разпоредби на актове на ЕС и като дават своя принос в установените срокове, както е случал с Директивата за запазване на данни;

30. Призовава Комисията да изготви пълен и подробен доклад въз основа наличната публична информация и информация, предоставена от държавите-членки в контекста на член 70 от ДФЕС, относно всички средства, изразходвани пряко или косвено от Европейския съюз, държавите-членки на ЕС и частните компании за мерки с цел борба срещу тероризма, включително мерките, конкретно насочени към дейности за борба срещу тероризма, към персонал, свързан с борбата с тероризма, в областта на информационните технологии, системите и базите данни, към защитата на основните права и личните данни, демокрацията и принципите на правовата държава, към финансирането на научноизследователската дейност, свързана с борбата срещу тероризма, и към разработването от 2011 г. насам на съответните редове в бюджета на ЕС, като се уточняват също така ресурсите, предоставени в тази област от трети държави;

31. Призовава Комисията да установи дали мерките за борба с тероризма са приложени правилно и редовно да докладва своите изводи на Парламента и Съвета;

32. Призовава Комисията да изготви проучване относно разходите за политики за борба с тероризма, поети от частния сектор, както и преглед на секторите, извличащи полза от политиките за борба с тероризма;

Сряда, 14 декември 2011 г.

Демократичен контрол и отчетност

33. Призовава Комисията да проведе, въз основа наличната публична информация и информация, преоставена от държавите-членки в контекста на член 70 от ДФЕС, проучване с цел да се установи дали политиките за борба с тероризма са подложени на ефективен демократичен контрол, което проучване включва поне следните елементи:

- а) подробна оценка дали националните парламенти или Европейският парламент имат пълни права и средства за упражняване на контрол, като достъп до информация, достатъчно време за провеждане на шателна процедура, както и права за внасяне на изменения в предложенията относно мерките за борба с тероризма, включително мерките, договорени в международни правителствени и неправителствени органи, незаконодателните дейности (финансирани от) на ЕС като научноизследователски програми и мерки, приети от трети държави, с извънтериториален ефект в ЕС;
- б) необходимостта в прегледа на мерките за борба с тероризма да бъде включена изчерпателна проверка на пропорционалността;
- в) представяне на общ преглед на класификацията на документите, както и на тенденциите в употребата на класификацията, а също и данни относно предоставения достъп до документи, свързани с борбата с тероризма;
- г) общ преглед на инструментите за демократичен контрол на трансграничното сътрудничество на разузнавателните служби, и по-конкретно на Ситуационния център (SitCen), Капацитета за оперативно дежурство, Кризисния център, Координационния център на Съвета и Комитета за вътрешна сигурност (COSI);

34. Призовава също така, при прилагане на мерките за борба с тероризма да се отчита принципът на пропорционалност и да се спазват основните права на гражданите, като се има предвид, че всички мерки от такъв характер трябва да са съобразени със закона и принципите на правовата държава;

35. Призовава Комисията, държавите-членки и компетентните правни органи да разследват всяко противозаконно действие или нарушение на правата на човека, международното право и правния ред, когато има доказателства или подозрения за такова действие или нарушение, и призовава държавите-членки да осигурят отстраняването им;

36. Очаква заключенията на временната комисия на ЕП TDIP относно предполагаемото използване на европейски държави от ЦРУ за транспортиране и незаконно задържане на затворници и призовава за изпълнението на всички релевантни препоръки на ЕП;

37. Подчертава, че ЕС трябва да помогне на САЩ при намирането на подходящи решения по въпроса за затварянето на Гуантанамо и осигуряването на справедлив процес за неговите обитатели;

38. В този контекст, настоятелно призовава Съвета и Комисията, когато преразглеждат мерките за съставяне на черни списъци и за замразяване на активи, да отделят особено внимание на позицията на НПО и гражданското общество, така че да гарантират, че НПО не са вписани „поради свързаност“ и че те не са ненужно възпрепятствани в работата им с техните партньорски организации;

39. Е запознат с жалбата на Комисията срещу решението на Първоинстанционния съд по последното дело Kadi/Комисия; призовава всички участници да пристъпят към цялостно преразглеждане на режима на санкции и да гарантират, че той е изцяло съобразен с международните стандарти за правата на човека и принципите на правовата държава, в съответствие с цялата съответна съдебна практика; счита, че лицата, към които са насочени санкции, следва да получат информацията, която обосновава обвиняването им, и да имат право на ефективни средства за правна защита;

Сряда, 14 декември 2011 г.

40. Призовава Комисията и Съвета да разследват събирането на лични данни – ако е имало такова събиране – за целите на правоприлагането без подходящо правно основание или чрез прилагане на нередовни или дори незаконни процедури;

Мониторинг и изготвяне на профили

41. Настоятелно призовава Комисията да извърши задължителна проверка на пропорционалността и пълна оценка на въздействието по отношение на всяко едно предложение, включващо широкомащабно събиране на лични данни, технологии за откриване и разпознаване, наблюдение и проследяване, извличане на данни и изготвяне на профили, оценка на риска и анализ на поведението, или други подобни техники;

42. Подчертава необходимостта от подобряване на използването на данните: събирането на данни следва да бъде разрешавано само след като изрично са били показани принципът на необходимост и несъществуването на евентуално припокриване с други съществуващи мерки и несъществуването на евентуални по-малко обременителни мерки и само въз основа на строго ограничаване на целите, свеждане до минимум на данните и когато споделянето и обработката на данни са драстично подобрени;

43. Призовава Европейския надзорен орган по защита на данните и Агенцията на Европейския съюз за основните права да докладват за равнището на защита на основните права и личните данни в областта на политиката на ЕС за борба с тероризма;

44. Настоятелно призовава Комисията и Съвета да изяснят напълно разделението на работата между координатора за борба с тероризма и върховния представител;

45. Призовава координатора за борба с тероризма да изготви доклад относно използването на агентурно разузнаване и неговото сътрудничество с чуждестранни разузнавателни служби в европейските политики за борба с тероризма;

46. Призовава Комисията да представи предложения за засилване на защитата на гражданските свободи, за увеличаване на прозрачността и демократичния контрол в контекста на политиките за борба с тероризма, като например подобряването на достъпа до документи чрез създаването на „Законодателен акт на ЕС за свобода на информацията“, както и посредством укрепването на Агенцията на Европейския съюз за основните права, Европейския надзорен орган по защита на данните и Работната група по член 29;

47. Призовава Комисията да предложи изменения в Рамкова директива 2002/475/ПВР на Съвета за борба с тероризма, изменена за последен път през 2008 г., за да повиши стандарта на защита на правата на човека и основните свободи, наред с другото като актуализира определението за терористични престъпления, и да го свърже по-добре със съществуващите на равнище ЕС инструменти в областта на правата на човека, по-специално Хартата на основните права;

48. Призовава Комисията да включи единно правно определение на концепцията за „изготвяне на профили“;

49. Призовава Комисията да внесе предложение за законодателна рамка за защита на данните, която да включва и общата политика в областта на външните отношения и сигурността въз основа на член 16 от ДФЕС, без с това да се засягат специалните правила, заложи в член 39 от ДЕС;

*

* *

50. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията и националните парламенти.